

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת אחרי מות – קדושים תשפ"ה

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוז ופטרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת אחרי מות – קדושים תשפ"ה – עבודת ה' שתביא אותך לקדושה

לפי הפשט כאן, אז רואים שפשוט הנחש הקדמוני הפיל אותם.

אגב, שם הם גם נכשלו במצוה שהיו צריכים להמתין עד שבת ולא המתינו, והיא גם נפגמה מהנחש – אז קדושים הם כבר לא היו.

הענין של הקדושה הוא חשוב מאד, חשוב מאד מאד מאד.

בן אדם אחד לומד את הגמרא, הוא יודע את הגמרא. מישהו אחר לומד, והוא גאון בגמרא. ומישהו אחר לומד את אותה גמרא, והוא לא גאון – אבל הוא קדוש. וואו, מה ההבדל? למה זה נהיה קדוש וזה לא נהיה קדוש, הרי "ותלמוד תורה כנגד פֶּלֶם", צריך לעסוק בתורה, "וְהִקִּיטָהּ בּו יוֹמָם וּלְיָלָה"? זה עוסק בתורה, וזה עוסק בתורה. זה נהיה קדוש, וזה לא נהיה קדוש.

לפי עניות דעתנו, זה לפי המאמץ, "לְפִנֵּי צַעֲרָא אֲגָרָא", לפי המאמץ בעבודת ה' הפנימית נגד היצר הרע הפרטי והכללי – איך זה נלחם ואיך זה לא נלחם, איך זה מקפיד ואיך זה לא מקפיד, איך זה סר מרע ואיך השני לא סר מרע.

נכון שאי אפשר להשוות בין אנשים, כי אנשים הם משרשים שונים והנשמה שלהם באה משורש אחר, ויש להם גלגולים שהם כבר עברו וכל אחד עם החבילה שהוא נולד. ולכן קשה מאד להשוות. אבל המשותף לכולם, שלא משנה מאיזה גלגול אתה, מאיזה שורש נשמה אתה, אם אתה נשמה גדולה ויש לך יצר גדול יותר או שאתה נשמה קטנה ויש לך יצר קטן יותר – בכל אופן, כולם צריכים להיות קדושים.

כל אחד יכול להיות כמשה רבינו אם הוא יתאמץ. גם אם הנשמה שלו פשוטה מאד, הוא יכול להגיע לקבל

ערב טוב! שבוע טוב, חודש טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת אחרי מות – קדושים תשפ"ה, ובשם ה' נעשה ונצליח! ננסה קצת להבין על פי 'דרך עץ החיים' את הפרשה.

כמובן, מה שמשך אותי מאד לדבר עליו זה הענין של הקדושה, כי זה חוזר המון בפרשה, הענין של להיות קדושים כי ה' קדוש ואנחנו עמו של ה' יתברך. ה' יתברך רוצה שנהיה קדושים, שאם חלילה נעשה את כל העבירות שאסור לעשות שכתובות בפרשה, נדמה לגוים הקודמים שהיו שנכשלו בדברים האלה, ואז איפה הקדושה!!

ה' יתברך בחר בעם ישראל מכל האומות כדי שנהיה קדושים – לא פחות. "ממלכת כהנים וגוי קדוש". אז כפרט כל אחד צריך להיות קדוש, וכאומה אנחנו צריכים להיות קדושים. זה לא דבר פשוט. וכפי שמבינים מהפרשה, פרשת קדושים – צריך לסור מרע, במחשבה דיבור ומעשה, במאכל, להזהר בכל האיסורים, לא לעבור על האיסורים, ולא להטמא בהם – ובמיוחד בדגש על כל עניני ערוה, כל עניני צניעות, דגש רציני מאד, גם האיסורים וגם הענשים, וגם ההסתלקות של הקדושה. והפך הקדושה זו הטומאה.

אז מצד אחד יהודי נולד יהודי – התחלה יפה, אבל עכשיו הוא צריך להגיע למצב שהוא קדוש. וזה לא פשוט. על כל איסור שיש בתורה – יצר הרע בא לפתות את האדם לעבור עליו. וזה מתחיל מהציווי של לא לאכול מעץ הדעת, ומיד הנחש כבר בא לפתות את חוה ואחר כך לפתות את אדם, מיד. הוא בא, הוא מוכן, הוא מקצועי. יש לו את התחבולות שלו ואת השלבים שלו. חוה בכלל לא קולטת מה קורה – נופלת מיד במלכודת, וגם אדם נופל אחריה. כן, יש על זה כל מיני דרושים על פי החסידות והקבלה, אבל אנחנו הולכים

עיבור נשמות מהכי גדולים ולעלות ולעלות ולעלות במעלות הקדושה.

אז מי מעיד על האדם שהוא קדוש? הקדוש ברוך הוא. הקדוש ברוך הוא יודע מי קדוש ומי לא, מי צדיק ומי לא, מי שחקן שמשחק שהוא צדיק ומי צדיק באמת.

יכול להיות בן אדם, אמרו חכמי החסידות, יכול להיות בן אדם שיושב כל היום עם טלית ותפלין ולומד וצם וכל העבודה שלו הולכת לסטרא אחרא. למה? כי זה לא תוכו כברו. זה מהפה ולחוץ, כמו דואג ואחיתופל שהיו גדולי החכמים אבל היו מקולקלים.

ראינו בגמרא בענין אלישע בן אבויה, 'אחר', הוא אחד מתוך ארבעה שנכנסו לפרדס. על פי האר"י הקדוש הם רצו לתקן את חטא אדם הראשון ולהביא את הגאולה. הם לא נכנסו לפרדס כי היה להם משעמם, או רצו איזו חויה רוחנית. לא. וכל אחד טעה במשהו, כל אחד נפגע במשהו – חוץ מרבי עקיבא, שנכנס בשלום ויצא בשלום.

אחרי ש'אחר' קיצץ בנטיעות היה לו איזה גילוי שבו הוא ראה את המלאך מט"ט במוצאי שבת יושב, והוא טעה לחשוב שיש שתי רשויות כי מה פתאום הוא יושב – אבל הענין הוא שבמוצאי שבת מט"ט כותב את זכויותיהם של ישראל ואז הוא רשאי לשבת לכבוד ישראל. ומובא שם שבגלל שמט"ט הבין את הענין שאלישע בן אבויה טעה בו – הוא היה צריך לקום ולעמוד. הוא לא קם ועמד. אפילו מט"ט

שר הפנים קיבל ששים פולסא דנורא עונש. אוי לנו מיום הדין...

משך את תשומת לבי הענין הזה שרבי מאיר המשיך ללמוד אתו, היה תלמידו, ואז 'אחר' היה מזכיר כל הזמן דברים שאמר רבי עקיבא, היה מזכיר. 'אחר' היה אומר משהו ושואל אותו 'מה רבך אומר?' רבי מאיר לא ידע בדיוק, והוא היה מתקן אותו ואומר לו מה שאמר.

קיצור, בסוף רבי מאיר אמר לו "חזור בך", ולא, היה לו קשה. למה? כי הוא שמע מאחורי הפרגוד "שובו בנים שובבים, חוץ מאחר" – עוד גילוי. ואז טוב, דין ודברים, רבי מאיר והוא הולכים לכמה בתי כנסיות ושואלים את התינוקות של בית רבן "פֶסֶק לי פסוקך". וכל אחד מהתינוקות אומר 'אחר' איזה פסוק שבא ליאש אותו שלא יחזור בתשובה, כלומר הוא רשע ואין לו תקנה. ובאמת הוא לא חזר בתשובה.

**מי מעיד על האדם
שהוא קדוש? הקדוש
ברוך הוא. הקדוש ברוך
הוא יודע מי קדוש ומי
לא, מי צדיק ומי לא, מי
שחקן שמשחק שהוא
צדיק ומי צדיק באמת.**

אחרי שהוא נפטר, רבי מאיר אמר שכשהוא יפטר מהעולם יעלה עשן מהקבר שלו, והוא נפטר מהעולם ובאמת עלה עשן מהקבר של אלישע בן אבויה. ואז אמר רבי יוחנן 'איזה מין דבר זה שהתלמיד מכניס את הרב שלו לגיהנום?' טוב, אבל זו התחלה, לפחות שיהיה לו תיקון. אז הוא אמר שכשהוא יפטר הוא יפסיק את העשן, ובאמת כשהוא נפטר הוא הפסיק את העשן. מזה מבינים שהם תיקנו אותו, ברוך ה'.

אבל מה זה השפיטה הזאת "פֶסֶק לי פסוקך"? באמת, הוא רצה שיהיה לו עוד גילוי פנים, שיהיו לו השגות? שהילדים האלה יגידו לו איזה פסוק ולפי זה הוא יחזור בתשובה? ולמה באמת אם הוא התאמץ והלך לכמה בתי כנסיות, משמים לא עזרו לו לחזור בתשובה? נניח, איזה ילד היה אומר 'אל תתיאש. הנה, הפסוק הזה. תשוב בתשובה' – לא, אף אחד מהם משמים לא אמר. זאת אומרת, לא עזרו לו. "אין מספיקין בידו לעשות תשובה", אין עוזרים לו לעשות תשובה, רחמנא לצלן. וזה היה נסיון בעצם, כי חכמים אומרים שאם הוא היה דופק באמת בתשובה, היו פותחים לו. אבל כנראה הוא לא דפק באמת, נכון – ככה משתמע.

בן אדם שעשה עבירות חמורות ורוצה לחזור בתשובה, אפילו אם יבוא מלאך ויגיד לו 'אתה לא יכול לחזור בתשובה', הוא לא צריך לשאול פסוקים מתינוקות של בית רבן – הוא צריך לבכות ולבקש סליחה, כמו בעלי תשובה שבכל דור ודור שוברים את הלב

שלהם, עושים תשובה ומתביישים וזה הכל.

אבל אולי – אנחנו, אין לנו השגה, כמובן – אבל אולי כל הערבובים האלה של השגות מעל הטבע בלי קדושה, זה כבר כל כך ערפל אותו וערבב אותו, שאפילו פשט של פשט הוא לא היה יכול לעשות ולחזור בתשובה כפשוטו ולהיות קדוש. "בדרך שאדם רוצה לֵיָלֵךְ, בה מוליכין אותו". ובאמת תחילת הפגם שלו שהלך לפגום בברית, לכן אמרה לו האשה 'זה לא יכול להיות. אתה אלישע בן אבויה? לא, זה אחר'. וככה נדבק לו השם 'אחר'.

ה' יעזור. באנו כדי ללמוד, זו מטרתנו. אז ללמוד איך להיות קדושים, איך לעשות את עבודתו יתברך.

אדם יכול לרצות להיות קדוש כדי שיקראו לו קדוש, כדי לנפח את הגאווה שלו, אז זה קדוש?! מבינים? היצר הרע יכול להמתין לבן אדם שיצום ויעשה הכל – ולגרום לו להתגאות. אז הענין הזה של להיות קדושים, זו מלאכה לא פשוטה בכלל. אבל אנחנו לא פטורים

ממנה, כי ה' מצוה עלינו – כי ממה נפשך? הוא יתברך בחר בנו מכל העמים ורוצה שנהיה לדוגמא, שנהיה ראויים לתפקיד הזה. בשביל מה הוא ברא את העולם? הוא ברא את העולם שעם ישראל יעסקו בתורה ויתקנו הכל. אם עם ישראל חלילה לא עומדים בתקן כראוי, אז הוא מעניש אותנו, ה' ישמור.

והנה, אנחנו כבר לקראת סוף ששת אלפים שנות התיקון, ועדיין לא כולנו זכינו להיות קדושים. אבל האנשים הקדושים באמת ה' יתברך מתגלה אליהם בגילוי פנים, הוא בעצמו אם זכו, או דרך שכינתו או על ידי מלאכים, רוח הקודש, השראת השכינה, גילוי אליהו, יש עוד דברים. אז זו כבר קדושה עם גילוי פנים. יש קדושה בלי גילוי פנים, כשאדם פרוש, קדוש, ירא שמים, נזהר קלה כבחמורה, משתדל לעבוד לַשְׁמָה, נלחם בגאותו, כל הדברים שכל אחד צריך לעשות. אז לפעמים רואים איזה יהודי זקן, רואים על הפנים שלו שיש בו קדושה, זו ההתרשמות של בני האדם.

אבל יש הבדל בין קדושה כזאת לבין קדושה שבה אדם זוכה לרוח הקודש. אם אדם פגום, רוח הקודש לא תשרה בו. ואם שרתה בו והוא פגום, היא מסתלקת, אפילו הנבואה מסתלקת אם בן אדם לא עומד בתקן. הנה, יונה הנביא שרתה בו הנבואה פעמיים ולא הוסיף, למה? בגלל שהוא ברח ולא רצה לעשות את השליחות.

כדי להגיע לקדושה תקראו את ספר 'דרך עץ החיים' הקטן הזה שלנו, תורידו אותו חינם מהאתר. זו התחלה. נכון, צריך ללמוד תורה ומצוות, לקיים הכל – בזה אין לדבר סוף. תסתכלו, הלכה, גמרא, בלי עין הרע זו עבודה לכל החיים וגם לכמה גלגולים, וגם לא נדע את הכל.

אבל העבודה הפנימית של תיקון המדות, מלחמת היצר, דבקות, עבודה לשמה, כל הבירורים שצריך לעשות, מפת הקרב הפרטית הכללית, הבירורים והדעות – כל אלה זו עבודה עצומה, וזה נמצא ב'דרך עץ החיים', בספר הזה עצמו ובשאר הספרים שלנו, בשפה פשוטה ככה שכל אחד יכול ללמוד ולהתחיל לעבוד.

אם בן אדם מתחיל, עם לב טוב עם לב תמים עם לב שרוצה את קרבתו יתברך – בעזרת ה', יעזרו לו משמים, כמו שכתוב, פִּתְחוּ לי פתח, כחודו של מחט, כלום, ואפתח לכם פתח כפתחו של אולם.

ולכן חוץ מידיעת התורה ולימוד התורה – יש את העבודה של הקדושה, שזה מתחיל, המינימום, זה סור מרע מהעבירות החמורות כמו שכתוב בפרשה. אבל זו רק ההתחלה. זו רק ההתחלה כדי להיות נקיים, כמו שאומר הרמח"ל ב'מסילת ישרים', שצריך להיות נקיים, 'מדת הנקיות'. וצריך להגיע לקדושה אמתית,

ולהלחם עליה כל החיים. עד הרגע האחרון היצר הרע מחכה לאדם להפיל אותו ולקחת לו את כל מה שעשה, או לגרום לו להתגאות, או למרוד.

אצל 'אחר', אומרים חכמי הקבלה, הוא נכנס לפרדס והיה מארבעה האלה שירדו במרכבה, כי הוא השביעי כל מיני שמות. לא היתה התגלות משמים מתוך העבודה שלו, העבודה הפנימית שלו, שמשמים שרתה עליו רוח הקודש. לא. הוא עסק בקבלה והשביעי שמות. טוב, זה מה שאומרים החכמים, ולכן זו היתה מדרגה לא אמתית באמת.

עכשיו אנחנו הקטנים שואלים: ובכל זאת השמות פעלו, יכלו לא לפעול. אוקיי, היתה כאן נשמה מיוחדת, היתה לה זכות בגלל התורה אבל היה לה ערוב גדול מאד בפנים. אמרו שהפה שלו לא היה פוסק מזמר יווני, שזה קשור לכפירה. וגם כן כשהיה קם בבית המדרש היו נושרים ממנו ספרי מינות ואפיקורסות. כנראה, וזה משתמע, שהיה עסוק בדברים שלא צריך לעסוק בהם. אבל היה עסוק גם בדברים שכן צריך לעסוק בהם, שזו התורה. והיה בחבורה של רבי עקיבא, זה לא דבר פשוט. אבל הוא לא היה מתוקן, ולכן קרה לו מה שקרה לו.

מה בראש? – יראת שמים בראש, תיקון בראש, קדושה בראש, לא ידענות וגדלות והתגדלות, לא. ואת זה אנחנו לומדים מרבנו הבעל שם טוב הקדוש. זה מה שהוא שם בראש: הקדושה, הענוה ועבודת המדות, אהבת הבורא ואהבת הבריות, וכן הלאה, וכמובן יראת שמים, "רִאשִׁית חֻכְמָה יִרְאַת ה'".

ו"בדרך שאדם רוצה לִלְכֹּד, בה מוליכין אותו". אם בן אדם מקולקל ורוצה להשיג השגות, יכול להיות שיתנו לו כמה השגות. אבל כתוב באמת בכתבי האר"י שמכל מלה שאדם מוציא מהפה נברא מלאך: אם האדם צדיק, המלאך צדיק. אם הוא מעורבב, המלאך מעורבב. אם הוא מעורבב טוב ורע או שקרן, המלאך ישקר לו אחר כך – אז נברא מלאך, המלאך בא, אבל הוא שקרן. נורא ואיום.

אז להיות קדושים. לא מספיק ללמוד תורה ולקיים אותה, ולא מספיק לקיים את כל המצוות – צריך לעבוד על הענין של הקדושה. אם לא, אם בן אדם מקיים הכל ולא שומר את הקדושה – הסטרא אחרא לוקח לו את הכל. יהי רצון שכולנו נזכה, ויהיה תיקון לכל הניצוצות של הקדושה שלא ידח ממנו נֶדָח, ובא לציון גואל במהרה ברחמים!

לחיים! לחיים! לחיים! "שְׁוִיתִי ה' לנגדי תמיד!"

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בעבודתו יתברך, להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים למען שמו באהבה, ובא ציון גואל!

לחיים! לחיים! וכל טוב סלה.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

מתוך נפשי – להיות עבד נאמן לה'

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
ז' אייר תשפ"ה

לעילוי נשמות הנפלים • לרפואת הפצועים • להחזרת החטופים • לשמירה על החיילים.

- א. האדם אינו קורא נכון את המציאות ומתוך כך מפתח ציפיות מוגזמות ולא מציאותיות – והאכזבה כמובן אינה מאחרת לבוא. היצר הרע מנצל תהליך רגשי זה כדי לגרום לאותו אדם להתרעם על מר גורלו ולטעון טענות אסורות כלפי שמים!
- ב. ככל שאדם מתגאה יותר – כך הוא מרגיש פחות את גאותו! היא "נעשית לו כהתר".
- ג. אל תחשוב שהקב"ה, ולהבדיל הצדיקים, 'עובדים אצלך'.
- ד. מי שזכאי – זוכה להזדמנות של קדושה. מי שאינו זכאי – הקדושה חולפת אל מול עיניו והוא אינו מבחין בה כלל.
- ה. כל אחד מפרש את המציאות ע"פ מצבו הרוחני.
- ו. עבד ה' ית' – הוא אדם שמבוטל כלפי ה' ית' וכלפי צרכי שמים לחלוטין! הוא צורך כדי חיותו, וכל זמנו מוקדש לשרת את אדונו ית'.
- ז. אם עבד ה' הוא נאמן – הקב"ה ממתיק עמו סודות ומשתף אותו בענייניו.
- ח. לאחר שאדם זכה להיות עבד נאמן לה' ית', יתכן שיזכה להיות גם רועה נאמן. זהו תפקיד אחר לחלוטין והוא מסובך ביותר. משה רבינו ע"ה זכה לשניהם.
- ט. גם אדם פשוט יכול לזכות להיות עבד ה' ית'. זה אינו תלוי בחריפות השכל או בידיעות התורה – אלא בקרבה לה' ית' וברצון לשרת אותו נאמנה!
- י. עבד ה', זו דרגה שאדם זוכה לה – אך היא אינה אמתית לגמרי עד אשר מכריזים עליו ככזה בשמים.
- יא. עבד נאמן לה' ית' מזדהה לחלוטין עם צרכי שמים. הוא חש מעצמו אם יש דינים, אם יש קשיים, אם המלך ית' שמח או לא. והוא יודע לשרת אותו בכל מצב ובכל זמן. הוא נוכח ובו בזמן נעלם! נוכח על מנת לשרת – אך נעלם, כיוון שהוא מבוטל לה' כליל.
- יב. עבד נאמן לקב"ה חש גם את ה'אורחים' ואת שאר המשרתים, כי הוא דואג למלך ובודק אם מכבדים אותו ית' ואם עובדים אותו בנאמנות. זו מ'שרת אמון'.
- יג. יראת שמים אמתית כלולה מיראה ומאהבה בלולות יחדיו! למען שמו באהבה.
- יד. ב"ה, נשמות רבות מאד מתעוררות לעבודת ה' ית' באמת ובתמים. פלא פלאים!
- טו. לימוד התורה צריך להיות מתוך שמחה, מתוך קדושה, מתוך ענוה, מתוך זריזות, מתוך נקיות, מתוך סקרנות, מתוך התפעלות, מתוך אהבה ויראה, מתוך דבקות, מתוך נקיות, ולשם שמים ועם כל הלב!
- טז. כעת הוא שלב המעבר בין מצב של "פח"י וְעֵצָם יְדִי עֲשֵׂה לִי אֶת הַחֵיל הַזֶּה" למצב של "הַתִּיַּצְבוּ וְרְאוּ אֶת יְשׁוּעַת ה'".
- יז. כל שלב מעבר הוא מורכב, כואב, מסובך, לא ברור ומאתגר – כי ה' ית' דורש מכל אחד ומכל עמו ישראל את כל הלב!
- יח. יש אנשים שאינם רוצים להזדכך. הם מעדיפים להיות 'עבדים לפרעה במצרים', כי זה מה שמוכר להם. אך ה' ית' מקדם הכל לגאולה השלמה, נרצה או לא.
- יט. אם טעית או אם נפלת – עשה תשובה מהר, התנקה ובקש סליחה ומחילה. אל תמשיך לתרץ את עצמך. "מוֹדֵה וְעֵזֵב יִרְחָם".
- כ. טעות, כל אחד עושה. תשובה, כל אחד עושה!?
- כא. בעלי תשובה הם זן חדש, והם חשובים מאד בשמים!
- כב. קיבלת את ספרנו 'דרך עץ החיים'? קרא אותו, הפנס אותו וישם אותו, למען שמו באהבה.
- כג. אם אני טועה, אני מתיסר מאד! עד שאני מתקן את הטעות, ואז אני שמח מאד.
- כד. אנחנו במלחמה גשמית קשה וממושכת. אך האם אתה מודע למלחמה הרוחנית ביצר הרע הפרטי, ביצר הרע הכללי, בדעות הכוזבות ובמדות הקשות? האם אתה מתכוון אליה כראוי? התכוון!
- כה. צריך לתת את הדעת על מי כדאי הוא להתחבר עמו ומי לא. התחברות דקדושה היא פלא. התחברות דסטרא אחרא, זה אסון. היזהר. בדוק. היה ערני.

לחיים! לחיים! לחיים! יש להתחזק בעבודתו ית' ובלמוד התורה הקדושה!

לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!

וכל טוב סלה. שבת שלום!